

T.C.
YARGITAY

. Hukuk Genel Kurulu

Esas No: 2017/6-2792

Karar No: 2021/267

Karar Tarihi: 16-03-2021

K RA BEDEL N N TESP T DAVASI - K RA BEDEL N N TESP T
DAVALARINDA FAZLAYA L K N HAKLAR SAKLI TUTULAMAYACA I
VE SAKLI TUTULAN BU HAKLA LG L OLARAK ISLAH TALEB NDE
BULUNULAMAYACA I - D RENME KARARININ BOZULMASI

ÖZET: Davacılar vekili, davalı ile aralarında 01.02.2011 tarihinde ba layıp 01.02.2016 tarihinde sona erecek kira sözleşmenin 3. maddesine göre kira bedelinin 2011 yılı için 4.500,00TL olarak belirlendi ini, sonraki yıllarda kira bedelinin (ÜFE+TEFE)/2 oranında artırıldı ını, sözleşmenin 3. maddesinin son fıkrasında, tarafların ilk üç yılın sonunda kira bedelinde yapılacak olan artışa ili kin mutabakata varamazlar ise, kira bedeli artışının bilirki i marifeti ile tespit ettirilece inin düzenlendi ini, ancak davalının kira bedeli konusunda ortak mutabakata varılmaksızın 2014 yılı için 5.693,27TL ödeme yaptı ını ileri sürerek ta ınmazın kira bedelinin 17.02.2014 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere aylık 8.000,00TL olarak tespitine karar verilmesini talep etmi , 12.02.2015 tarihli ıslah dilekçesi ile de davayı brüt 8.000,00TL kira bedeli üzerinden açtıklarını belirterek kira bedelinin brüt 9.200,00TL olarak tespitine karar verilmesini istemi tir. Daha önce de belirtildi i gibi kira bedelinin tespiti davaları kendine özgü bir dava olup in ai davalar sonunda verilen kararlara yakın bir niteliktedir. Bu davalarda sadece ilgili kira döneminde geçerli olacak kira bedelinin tespiti istenir ve kira bedelinin tespiti davasının sınırlı bir konusu vardır. Dava sonucunda hâkim, ileriye yönelik olarak bir yıllık süre zarfında uygulanacak olan kira bedelini belirler ve kira sözleşmesinde yer alan kira bedeli, hâkim kararı ile de i tirilmi olur. Davanın bu niteli i gere ince kira bedelinin tespitine ili kin talep bölünemez ve kira bedeli davacı tarafından bir seferde açık ve net olarak istenilmesi gerekir. Di er bir anlatımla kira bedelinin tespiti davalarında fazlaya ili kin haklar saklı tutulamaz ve saklı tutulan bu hakla ilgili olarak ıslah talebinde bulunulamaz. Öte yandan kira bedelinin tespitine ili kin talep dava dilekçesinde belirtilen döneme ili kin oldu undan, ıslahla bedelin artırılması durumunda ise daha sonraki bir dönemi kapsayacak ekilde talepte bulunulmu olur ve bu da kira bedelinin tespiti davalarının niteli ine aykırıdır. Hâl böyle olunca, Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulmak gerekirken önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

(6098 S. K. m. 344, 345) (6100 S. K. m. 109, 176, 180) (6570 S. K. m. 2, 3) (Y BK 12.11.1979 T. 1979/1 E. 1979/3 K.) (YHGK 26.02.2014 T. 2013/3-633 E. 2014/154 K.) (YHGK 21.11.1966 T. 1966/19 E. 1966/10 K.)

1. Taraflar arasındaki “kira bedelinin tespiti” davasından dolayı yapılan yargılama sonunda, İstanbul Anadolu 14. Sulh Hukuk Mahkemesince verilen davanın kısmen kabulüne ili kin karar davalı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay (Kapatılan) 6. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmu , Mahkemece Özel Daire bozma kararına karşı direnilmi tir.

2. Direnme kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmi tir.

3. Hukuk Genel Kurulunca dosyadaki belgeler incelendikten sonra gere i görü üldü:

I. YARGILAMA SÜRECİ

Davacı stemi:

4. Davacılar vekili dava dilekçesinde; müvekkilleri ile davalı arasında imzalanan kira sözleşmesi göre kira döneminin 01.02.2011 tarihinde başlayıp 01.02.2016 tarihinde sona ereceğini, sözleşmenin 3. maddesine göre kira bedelinin 2011 yılı için 4.500,00TL olarak belirlendiğini, sonraki yıllarda kira bedelinin (ÜFE+TEFE)/2 oranında artırıldığını, sözleşmenin 3. maddesinin son fıkrasında, tarafların ilk üç yılın sonunda kira bedelinde yapılacak olan artışa ilişkin mutabakata varamazlar ise, kira bedeli artışının bilirkişi marifeti ile tespit ettirileceğinin düzenlendiğini, ancak davalının kira bedeli konusunda ortak mutabakata varılmaksızın 2014 yılı için 5.693,27TL ödeme yaptığını, müvekkillerinin Bakırköy 51. Noterliğin 13.01.2014 tarihli ve 532 yevmiye numaralı ihtarnamesi ile kira bedelinin 8.000,00TL olarak belirlenmesini istediklerini, davalının Beyoğlu 60. Noterliğin 10.02.2014 tarihli ve 1221 yevmiye numaralı ihtarnamesi ile müvekkilleri tarafından tek taraflı artış yapıldığını belirterek müvekkillerinin hesabına ödenen tutarın uygun olduğunu beyan ettiğini ileri sürerek taahhüdünün kira bedelinin 17.02.2014 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere aylık 8.000,00TL olarak tespitine karar verilmesini talep etmiş, 12.02.2015 tarihli ıslah dilekçesi ile de davayı brüt 8.000,00TL kira bedeli üzerinden açtıklarını belirterek kira bedelinin brüt 9.200,00TL olarak tespitine karar verilmesini istemiştir.

Davalı Cevabı:

5. Davalı vekili cevap dilekçesinde; müvekkili şirketin kira sözleşmesi uyarınca kira artışını her yıl düzenli olarak yaptığını, 2014 yılı için ödediği kira bedelinin 5.693,27TL olduğunu, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (TBK) 344. maddesi gereğince taraflarca kira bedeli konusunda bir anlaşma yapılmamışsa, kira bedelinin bir önceki kira yılının üretici fiyat endeksindeki artış oranını geçmemek koşuluyla hakkaniyete göre belirleneceğini, davacıların talep ettiği kira bedelinin üretici fiyat endeksindeki artış oranını geçtiğini savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme Kararı:

6. İstanbul Anadolu 14. Sulh Hukuk Mahkemesinin 12.02.2015 tarihli ve 2014/159 E., 2015/79 K. sayılı kararı ile; mahallinde yapılan bilirkişi incelemesine göre, Yargıtay kararlarında da benimsenen yöntemle göre endeks uygulamasının art arda 3 yıl için uygulanabileceği, bu süreden sonra taraflar arasındaki kira bedelinde anlaşmazlık olması hâlinde kira parasının hak ve nefeset kurallarına göre belirlenmesi gerektiği, emsal ve rayiçler nazara alınarak taahhüdünün hali hazır durumu itibarıyla boğaz olarak yeniden kiraya verilmesi hâlinde aylık kira bedelinin 9.000,00-10.000,00TL aralığında bir bedel olacaktır, ancak taahhüdünün hâli hazır bu konumuna etki eden ve davalı tarafından yapılan iyileştirmeler göz önüne alındığında mevcut durumu itibarıyla ve hak ve nefeset kuralları doğrultusunda aylık kiranın brüt 8.750,00TL (net 7.000,00TL) olacaktır belirlendiği gerekçesiyle davanın kısmen kabulü ile dava konusu taahhüdünün 17.02.2014 tarihinden itibaren aylık kira bedelinin takdiren brüt 8.750,00TL (net 7.000,00TL) olarak tespitine karar verilmiştir.

Özel Daire Bozma Kararı:

7. Mahkemenin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

8. Yargıtay (Kapatılan) 6. Hukuk Dairesinin 23.11.2015 tarihli ve 2015/7190 E., 2015/10218 K. sayılı kararı ile; "...Davacı vekili, taraflar arasında 01.02.2011 başlangıç, 01.02.2016 bitiş tarihli kira sözleşmesi bulunduğunu, aylık kira bedelinin net 4.500 TL olup, yıllık kira artışının tefe-tüfe ortalaması olarak belirlendiğini, bundan ayrı sözleşmede "Taraflar, ilk 3 (üç) yılın sonunda sözleşmede belirtilen koşullar da arttırılan kira bedelini karlılıklı mutabakatla bölge rayiçlerine göre yeniden belirleyecek ve yazılı mutabakat yapacaktır, yapılacak olan artışa ilişkin mutabakata varamazlar ise son 2 yıla ait söz konusu kira bedeli artışını bilirkişi marifeti ile tespit ettirilir" düzenlemesi bulunduğunu, tarafların aylık bedel konusunda anlaşma madıklarını belirterek aylık kiranın hakkaniyete uygun biçimde 17.02.2014 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere aylık 8.000 TL olarak belirlenmesini istemiştir, 12.02.2015 tarihli beyan dilekçesi ile davayı brüt 8.000 TL kira bedeli üzerinden açtıklarını, 22.12.2014 tarihli bilirkişi raporu doğrultusunda brüt kira bedelinin aylık 9.200 TL olarak belirlenmesi

için davalarını ıslah ettiklerini belirtmi tir. Davalı vekili TBK 344 gere i davacının talebinin kabul edilemeyece ini, endekse göre artı yapılması gerekti ini, davaya konu yerde kiraların davacının istedi i kadar olmadı ını belirterek davanın reddini savunmu tur. Mahkemece yapılan ke ifler sonucunda ilk bilirki i kurulu kiralananın bo olarak kiraya verilmesi halinde aylık brüt 8.750 TL, hak ve nesafet indirimi ile aylık brüt 8.125 TL, ikinci bilirki i kurulu, aylık brüt kiranın 9.200 TL, hak ve nesafet indirimi yapılırsa aylık brüt 8.750 TL olaca ını bildirmi , mahkemece ikinci bilirki i raporuna uyularak 17.02.2014 tarihinden itibaren aylık brüt kira 8.750 TL olarak belirlenmi ise de; kira bedelinin tespiti davalarında ıslah yolunun kapalı oldu u gözetilerek dava dilekçesinde gösterilen ve 12.02.2015 tarihli dilekçeyle açıklı a kavu turulan aylık brüt 8.000 TL kira bedeli üzerinden hüküm kurulması gerekirken yazılı ekilde karar verilmesi do ru de ildir.” gerekçesi ile karar bozulmu tur.

Direnme Kararı:

9. stanbul Anadolu 14. Sulh Hukuk Mahkemesinin 29.03.2016 tarihli ve 2015/918 E., 2016/242 K. sayılı kararı ile; kira bedelinin tespiti davalarında ıslah yolunun tamamen kapalı olmadı ı, TBK'nın kira tespitine ili kin 344 ve 345. maddelerinde kira bedelinin tespiti davalarında ıslah yolunun kapalı oldu una ili kin yasaklayıcı hiçbir hüküm yer almadı ı, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) davanın ıslahına ili kin 176. maddesinde taraflardan her birinin, yapmı oldu u usul i lemlerini kısmen veya tamamen ıslah edebilece i, 180. maddesinde de davanın tamamen ıslah edilebilece i hükmünün bulundu u, HMK'da kira bedelinin tespiti davalarında ıslah yolunun kapalı oldu una ili kin yasaklayıcı hiçbir hükmün yer almadı ı, kanunlarda açıkça böyle bir yasaklama hükmü bulunmadı ına göre kanunda olmayan bir hükme dayanılarak kira bedelinin tespiti davalarında ıslah yolunun kapalı oldu undan bahsedilemeyece i gerekçesiyle direnme kararı verilmi tir.

Direnme Kararının Temyizi:

10. Direnme kararı süresi içinde davalı vekili tarafından temyiz edilmi tir.

II. UYU MAZLIK

11. Direnme yolu ile Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyu mazlık; kira bedelinin tespiti davalarında ıslah yolunun kapalı olup olmadı ı noktasında toplanmaktadır.

III. GEREKÇE

12. Uyu mazlı ın çözümü için öncelikle “kira bedelinin tespiti” davalarının hukuksal niteli i ve kendine özgü özelliklerinin irdelenmesinde yarar vardır.

13. Kira bedelinin tespiti davaları; Anayasa Mahkemesinin, kira sözleşmesinin düzenlendi i tarihte yürürlükte bulunan mülga 6570 sayılı Gayrimenkul Kiraları Hakkında Kanun (6570 sayılı Kanun)'un 2 ve 3. maddelerinin iptaline ili kin kararının 26.09.1963 tarihinde yürürlü e girmesi ile birlikte yasada do an bo lu un doldurulması için Yargıtay içtihatları ile getirilmi tir.

14. Kira bedelinin tespiti davalarının konusunu 6570 sayılı Kanun kapsamına giren ta ınmaz mallar olu turur ve bu dava 6570 sayılı Kanun'un uygulandı ı yerler ve ta ınmazlar için söz konusudur.

15. Kira bedelinin tespiti davaları kiralayan (kiraya veren) tarafından açılabilce i gibi kiracı tarafından da açılabilir.

16. Kira bedelinin tespiti davalarında hüküm bir kira yılına ait kira parasının ne olaca ının belirlenmesine ili kindir. Bu belirleme açık, net ve tam olmalıdır.

17. Kira bedelinin tespiti davalarının en çarpıcı özelli i kamu düzeni ile ilgili olmalarıdır. Bununla ilgili yöntemleri tarafların belirleyemeyece i yargısal uygulamada kabul edilmi tir.

18. Hâkim, bu davalarda kanun, içtihadı birle tirme kararları ve Yargıtay içtihatları ile belli edilen yöntemlere uygun olarak kira bedelinin tespiti yoluna gitmek zorundadır. Kira parasının tespitinde belirlenen bu ilke dı na çıkılması e it uygulama ilkesini bozdu u gibi kamu düzeni ile ilgili olan bu davanın yapısına da uygun dü meyecektir.

19. çtihatları Birle tirme Büyük Genel Kurulunun 12.11.1979 tarihli ve 1979/1 E., 1979/3 K. sayılı kararında da belirtildi i gibi, Anayasa Mahkemesince 26.03.1963 tarihinde verilen karar ile 6570 sayılı Kanun'un 2 ve 3. maddelerinin iptaline karar verilmi ve bu kararın sözü edilen maddeleri yerine yeni bir yasa çıkarılmadan 26.09.1963 tarihinde yürürlü e girmesi üzerine bir yasa bo lu u olu mu tur.

20. Uygulamada birli i sa lamak için 18.11.1964 tarihli ve 2/4 sayılı Yargıtay çtihadı Birle tirme Kararı ile, kanunda bo luk bulundu u temelinden hareketle yeni dönemde akdin kira bedeline ili kin hükmünün yenilenmeyerek kirası belli olmayan bir akit haline geldi i benimsenmi ve kira bedelinin sınırlandırılmasına ili kin bo lu un hakim tarafından doldurulması gerekti i kararla tırılmı tır.

21. Bilindi i üzere tespit davaları, genel olarak bir hukuki ili kinin mevcut olup olmadı ının belirlenmesine ili kin davalardır. Bu dava ile hukuki ili ki hakkındaki ku ku ve tereddütler giderilir. Tespit davaları hakların istikrarını temin etmekle toplumsal bir yarar sa lar. Tespit davasının amacı da hukuki belirsizli i gidermek, ba ka bir deyi le hukuki ili kileri taraflar açısından belirli hale getirmekten ve bu yolla barı ı sa lamaktan ibarettir.

22. Buna göre, kira bedelinin tespiti davalarında verilen kira tespiti kararları, di er tespit davalarında oldu u gibi bir hukuki ili kiye tespit etmez. Amacı sadece kira sözleşmesinin yeni dönemde belli olmayan kira bedeli unsurunu belirli bir hâle getirmekten ibarettir. Gerçekten de taraflar anla amamı larsa, kiranın tespitinde hukuki sonuç ancak hâkimin kararı ile do ar. Gerçi, yeni dönemde kiranın belli olması için mutlaka bir mahkeme kararı alması art de ildir. Çünkü taraflar anla ırlarsa mahkeme kararına gerek kalmadan hukuki sonuç do ar. Tarafların ancak anla amaması hâlinde bu hukuki sonucun do ması için dava açmaları gerekir.

23. Böylece kira tespiti kararları eda davaları sonunda verilen mahkumiyet kararlarına de il, in ai davalar sonunda verilen kararlara yakın bir nitelik göstermektedirler. Dolayısıyla kira bedelinin tespitine ili kin olarak açılmı olan davada, tespit davasında oldu u gibi bir hukuki ili kiye dair karar verilmesi yerine, var olan hukuki ili kiye ili kin yeni bir hukuki durum ortaya çıkması veya var olan bir hukuki durumun de i mesi söz konusu olmaktadır. Nitekim aynı hususlara Hukuk Genel Kurulunun 26.02.2014 tarihli ve 2013/3-633 E., 2014/154 K. ve 24.02.2016 tarihli ve 2014/3-348 E., 2016/173 K. sayılı kararlarında da de inilmi tir.

24. Kira bedelinin tespiti davalarının amacı sadece ilgili kira döneminde geçerli olacak kira bedelinin tespitidir. Ba ka bir deyi le kira bedelinin tespiti davasının sınırlı bir konusu vardır. Kira tespit davası sonucunda hâkim, bir yıllık süre zarfında uygulanacak olan kira bedelini belirler. Böylelikle, kira sözleşmesinde yer alan kira bedeli, hâkim kararı ile de i tirilmı olur ve kira sözleşmesi mahkeme kararı ile yeniden ekillenmi tir (Özyakı ır, Ö.: Konut ve Çatılı yeri Kira Sözle melerinde Kira Bedeli, Ankara 2019, s. 204).

25. Mahkemece belirlenen kira bedelinin hangi andan itibaren geçerli oldu u talep edilmedikçe, hükümde gösterilmez. Sadece, talepte bulunulmu olması artıyla, belirlenen kira bedelinin hangi andan itibaren geçerli oldu u hükümde gösterilir (Yargıtay çtihadı Birle tirme Hukuk Genel Kurulunun 21.11.1966 tarihli ve 1966/19 E., 1966/10 K.). Fakat, dava sonucunda belirlenen bedel, bazen, belirlenmesi talep edilen de il bir sonraki kira yılı için etki do urabilmektedir. Mahkeme kararının, bedelin belirlenmesinin talep edildi i kira yılı için etki do urması arzu ediliyorsa kira sözleşmesindeki hükümlere dikkat edilerek talepte bulunulması gerekmektedir (Özyakı ır, s. 223).

26. Bu a amada “kısmi dava” kavramı üzerinde kısaca durmak gerekir. Alaca ın yalnızca bir bölümü için açılan davaya kısmi dava denir. Bir davanın kısmi dava olarak nitelendirilebilmesi için, alaca ın tümünün aynı hukuki ili kiden do mu olması ve alaca ın imdilik belirli bir kesiminin dava edilmesi

gerekir. Di er bir söyleyi le, bir alacak hakkında daha fazla bir miktar için tam dava açma imkânı bulunmasına ra men, alaca ın bir kesimi için açılan davaya, kısmi dava denir. Kısmi dava açılabilmesi için talep konusunun bölünebilir olması gerekli olup, açılan davanın kısmi dava oldu unun dava dilekçesinde açıkça yazılması gerekmez. Dava dilekçesindeki açıklamalardan davacının alaca ının daha fazla oldu u anla ılıyor ve istem bölümünde "fazlaya ili kin haklarını saklı tutması" ya da "alaca ın imdilik u kadarını dava ediyorum" ekinde bir ifadeye yer verilmi ise, bu husus, davanın kısmi dava olarak kabulü için yeterli sayılmaktadır (Pekcanitez, H.: Medeni Usul Hukuku, C. II, 15. baskı, stanbul 2017, s. 1000).

27. 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nda (HUMK) açıkça kısmi dava düzenlenmedi i hâlde, söz konusu Kanun'un yürürlükte oldu u dönemde de kısmi dava açılması mümkün bulunmaktaydı. Kısmi dava, HMK'nın 109. maddesinde ayrıntılı olarak düzenlenmi tir. Anılan maddenin birinci fıkrasında; talep konusunun niteli i itibarıyla bölünebilir oldu u durumlarda, sadece bir kısmının da dava yoluyla ileri sürülebilece i hükme ba lanmı tır. İkinci fıkrasında ise, talep konusunun miktarı, taraflar arasında tartı masız veya açıkça belirli ise kısmi dava açılmayaca ı belirtilmi ti. Ancak 109. maddenin ikinci fıkrası 01.04.2015 tarihli ve 6444 sayılı Kanun'un 4. maddesi ile yürürlükten kaldırıldı ından artık talep konusunun taraflar arasında tartı masız veya belirli olması hâlinde de kısmi dava açılması mümkün hâle gelmi tir.

28. Yukarıda yapılan açıklamalar ı ında somut olaya gelince; davacılar vekili, davalı ile aralarında 01.02.2011 tarihinde ba layıp 01.02.2016 tarihinde sona erecek kira sözleşme nin 3. maddesine göre kira bedelinin 2011 yılı için 4.500,00TL olarak belirlendi ini, sonraki yıllarda kira bedelinin (ÜFE+TEFE)/2 oranında artırıldı ını, sözleşme nin 3. maddesinin son fıkrasında, tarafların ilk üç yılın sonunda kira bedelinde yapılacak artı a ili kin mutabakata varamazlar ise, kira bedeli artı mın bilirkni i marifeti ile tespit ettirilece inin düzenlendi ini, ancak davalının kira bedeli konusunda ortak mutabakata varılmaksızın 2014 yılı için 5.693,27TL ödeme yaptı ını ileri sürerek ta ınmazın kira bedelinin 17.02.2014 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere aylık 8.000,00TL olarak tespitine karar verilmesini talep etmi , 12.02.2015 tarihli ıslah dilekçesi ile de davayı brüt 8.000,00TL kira bedeli üzerinden açtıklarını belirterek kira bedelinin brüt 9.200,00TL olarak tespitine karar verilmesini istemi tir. Daha önce de belirtildi i gibi kira bedelinin tespiti davaları kendine özgü bir dava olup in ai davalar sonunda verilen kararlara yakın bir niteliktedir. Bu davalarda sadece ilgili kira döneminde geçerli olacak kira bedelinin tespiti istenir ve kira bedelinin tespiti davasının sınırlı bir konusu vardır. Dava sonucunda hâkim, ileriye yönelik olarak bir yıllık süre zarfında uygulanacak olan kira bedelini belirler ve kira sözleşme sinde yer alan kira bedeli, hâkim kararı ile de i tirilmi olur. Davanın bu niteli i gere ince kira bedelinin tespitine ili kin talep bölünemez ve kira bedeli davacı tarafından bir seferde açık ve net olarak istenilmesi gerekir. Di er bir anlatımla kira bedelinin tespiti davalarında fazlaya ili kin haklar saklı tutulamaz ve saklı tutulan bu hakla ilgili olarak ıslah talebinde bulunulamaz.

29. Öte yandan kira bedelinin tespitine ili kin talep dava dilekçesinde belirtilen döneme ili kin oldu undan, ıslahla bedelin artırılması durumunda ise daha sonraki bir dönemi kapsayacak ekinde talepte bulunulmu olur ve bu da kira bedelinin tespiti davalarının niteli ine aykırıdır.

30. Hâl böyle olunca, Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulmak gerekirken önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

31. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

IV. SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

Davalı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun geçici 3. maddesine göre uygulanmakta olan 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 429. maddesi gere ince **BOZULMASINA,**

stek hâlinde temyiz pe in harcının yatırana geri verilmesine,

Aynı Kanun'un 440/III-2. maddesi gere ince karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere 16.03.2021 tarihinde oybirli i ile kesin olarak karar verildi. (⌘⌘)